

Thời sự Chính trị

NHÂN ĐỌC LÁ THƯ CỦA ÔNG PHAN NHẬT NAM

**** Sự kiện: Lá thư của ông Phan Nhật Nam gửi KHG Dương Nguyệt Ánh
**** Suy tư về những điều ông viết trong thư

Lời tác giả: Trước hết người viết xin lỗi quý đàn anh trong quân đội, quý vị cao niên và nhà văn Phan Nhật Nam. (người viết là một sĩ quan cấp nhỏ nhất trong quân đội VNCH cũng đã từng đi tù hơn 10 năm). Sở dĩ người viết có đôi lời về lá thư của nhà văn PNN gửi khoa học gia DNA vì theo nhận định của người viết “lá thư này có liên quan đến công cuộc chống cộng”. Từ nhận định đó được xin phép để viết lên ý nghĩ của mình. Nếu bất cứ ai có lập luận phản lại những điểm của người viết cứ tự nhiên nêu ra để người viết học hỏi. Những ai phản đối với lời lẽ thiếu tự trọng thì người viết không trả lời lại. Sự thẳng thắn trong tương kính là tốt đẹp nhất. --Khuyết danh.

oOo

I. Mở đầu:

Nhìn một loạt e-mail trong hộp thư, tin tức hằng ngày, những bài viết chống cộng và đủ mọi mặt như xã hội, chính trị, kinh tế, tài chính, thời sự, tin tức sinh hoạt cộng đồng... và chuyện của mình, của thiên hạ. Trong mớ e-mail ngày thứ 3 (27 tháng 01 năm 2015), một e-mail làm người viết chú ý đó là e-mail của ông thiếu úy nhảy dù gửi cho khoa học gia Dương Nguyệt Ánh (DNA). Chú ý vì tên tuổi của bà DNA, bà là một trong những người làm vang cho dân Việt ty nạn, bà cũng là người được coi là có một lập trường rõ ràng, dứt khoát trong lẫn ranh Quốc Gia và Cộng sản. Đọc xong e-mail người viết hơi sững sốt một chút, nếu là e-mail này của một ai đó không tên tuổi trên làng net thì chẳng có gì để sững sốt, nhưng nó là của nhà văn đã từng nổi tiếng trước 1975 ông Phan Nhật Nam(PNN).

Bỏ qua chuyện vụ kiện cáo của báo Người Việt và Sài Gòn Nhỏ, bỏ qua vì hơn tháng nay đủ loại bài viết tung lên net, với đủ mọi lý luận và ngay cả nói nặng lời cũng như nói xàm, nói càn, nói bừa, nói cho đỡ tức vì không có lý luận để gọi là phản biện lại những bài viết không cùng “chí hướng” với mình. Chuyện lập trường chính trị của hai tờ báo thì cả thế giới (người Việt) cũng đã rõ nói đúng hơn “đã rõ từ lâu”, nhưng rõ nhất là từ khi mấy cái ông xảo trá, ranh mãnh cầm đầu một cái hồn ma Mác-Lê ở trong nước tung ra hải ngoại cái gọi là nghị quyết 36. Có nghị quyết này giúp cho người Việt ty nạn phân biệt rõ hơn, nghị quyết 36 này cũng để thử lòng các chiến hữu, v.v. và v.v. Nên người viết chẳng cần viết lại, quá đủ hay nói cho đúng là quá thừa.

II. Lá thư của ông Phan Nhật Nam:

Điểm thứ nhất: Danh xưng

Ông PN viết với danh xưng “thiếu úy nhảy dù...” làm người viết phân vân, có phải nhà văn PNN của “mùa hè đỏ lửa” không? Nhớ là PNN của mùa hè đỏ lửa đi khóa 18 Đà Lạt sao lại thiếu úy mặc dù tại ngũ đến 1975? Nhưng sau đó đọc một vài phản ứng trên diễn đàn thì “thiếu úy PNN dù” này là “mùa hè đỏ lửa”. Trong danh xưng như vậy làm người viết có vài suy nghĩ.

a) Sao ông không xưng với cấp bậc sau cùng như mọi người bình thường khác (trường hợp nếu xưng là Cựu sinh viên sĩ quan Võ Bị/Thủ Đức lại là khác)? PNN khiêm nhường chẳng? Nếu Khiêm nhường thì đừng xưng gì cả, ghi Phan Nhật Nam là đủ và, nếu muốn làm sáng tỏ hơn thì ghi thêm “mùa hè đỏ lửa”, như vậy hay biết mấy. Ông không chọn xưng hô cách bình thường. Nếu đến ngày 30/4/75 ông vẫn ở binh chủng dù với cấp bậc đại úy thì chắc ông xưng là “đại úy dù” chứ không xưng “thiếu úy dù” như đã xưng trong thư. Khó hiểu thật. Xưng như vậy vì với con mắt của ông binh chủng dù là binh chủng sáng giá, đáng được tôn trọng, còn những binh chủng khác như bộ binh, địa phương quân, Biệt động quân... thì chẳng xứng để ông nói tới dù là ông đã ở trong những binh chủng đó. (theo bài viết của HLC thì trong bài “với một người lính viết văn Phan Nhật Nam” ông PNN vào Võ Bị Đà Lạt, Khóa 18 (Đúng ra đã vào Sài Gòn khám bệnh để đi khóa 17 (1960). Nhưng do lý lịch của cha mẹ nên trường Đà Lạt không nhận). Đến Khóa 18, an ninh quân đội xét lại hồ sơ mới cho nhập học (23/11/1961). Ra trường ngày 23/11/1963. Lúc ấy, tại miền Nam, lịch sử chỉ vừa mới lật trang Đệ Nhị Cộng Hòa chưa được bao lâu. Đơn vị lần lượt là Tiểu Đoàn 7 Nhảy Dù Biên Hòa; TĐ 9 (1965), TĐ 2 (1968) Sài Gòn; Lữ Đoàn 2 (1968) Long Bình, Thủ Đức. Bị lột lon vì tội đánh lộn năm 1970. Từ nhảy dù chuyển về Quân Đoàn III Biên Hòa; Tiểu Khu Phước Tuy, TK Long An (1970), Biệt Động Quân (1972), Ban Liên Hợp Quân Sự 4; 2 Bên từ 28/1/1973 cho đến ngày 29/4/1975... Trong danh xưng đó đủ để biết về ông. Dù là chuyện nhỏ nhưng cũng đáng giá được phần nào (tôi nghĩ ông thích oai, thích hùng, thích nổi...) Ông xem thiếu úy dù oai phong hơn đại úy nhiệm chức trong ban liên hợp quân sự 4 bên (đại úy nhiệm chức theo ông Trần Bá Trạc viết).

III. Nội dung thư: Trong nội dung lá thư người viết chú ý đến những điểm sau:

Điểm thứ nhất: Ông PNN là người can đảm nói cho đúng nghĩa nhất là người “hùng”. Ông can đảm và hùng vì ông là người đứng ra khai pháo “bắn” vào khg Dương Nguyệt Ánh (xin các vị theo pháo của ông PNN đừng hiểu theo nghĩa đen chữ “bắn” rồi đi kiện người viết thì tội lắm). Ông “hùng” vì có một số người rất âm ức, âm ức vì muốn binh vực cho báo Người Việt, muốn tấn công SGN nhưng, lại không dám vì mấy cái ông, bà “đứng về phía SGN đông quá và dữ dằn quá, họ có một lập trường vững vàng đồng thời những lập luận của họ khá vững”, lơ tơ mơ “lò” ra sẽ bị bè hội đồng, hay hơn là nín thở chờ xem “có vị cứu tinh” nào “hy sanh” mở đường trước không? May đâu có ông PNN. Thế là nhất rồi còn gì nữa, thiếu úy nhảy dù nhà văn quân đội đã nổi danh thì kiếm ai cho bằng, vì thế nhảy ra đánh tới tấp, đánh chẳng cần theo thể võ nào cả, đánh loạn xạ ngẫu, người viết xin copy vài thể võ trên làn nét tấn công khg DNA để quý vị thưởng lãm.

“Kêu gọi, vận động đồng hương đóng góp quỹ ‘pháp lý’. Thực chất là chống lại Pháp Lý của Hoa Kỳ. Đồng thời, bà Hoàng Dược Thảo đã và đang cố tình phá nát sự đoàn kết của Cộng đồng người Việt tỵ nạn Cộng sản ở những nơi vốn đã rạn nứt, khó khăn.” của võ sinh Lê Trần.

“Quái Thai DNA xử quan tòa, như thế nữ DƯƠNG không còn là 1 công dân Mỹ nữa, vì không biết tôn trọng quyền độc lập của Tư Pháp, vi phạm luật hình về “Nhục mạ Thảm Phán” mà chỉ còn là 1 sản phẩm cận bã của VNCH.

Là cận bã của VNCH, vì ngay ở VNCH cũng đã được thi hành nhiều lần Tội Hình “Nhục Mạ Thảm Phán”

Hiu hiu tự đắc đi làm MC nhiều lần cho ASIA, 1 thứ văn nghệ chống CS, mà văn nghệ đi vào chính trị thì chỉ còn là tuyên truyền và quảng cáo.” của võ sinh BS DVA.

Điểm thứ hai: “Thân tình”

Đem cả những người thân tình (khg DNA là chỗ thân tình với PNN, theo trong thư) để lót đường cho con đường mình đi: Chính điểm này là điểm nổi bật nhất trong lá thư của ông gửi khg DNA. Đây là điều người viết muốn đề cập tới.

Trước hết người viết xin được phép cắt nghĩa hai chữ “thân tình” cho rõ thì mới có thể viết chính xác. Nếu là danh từ: quan hệ mật thiết, đằm thắm. Nếu là tính từ: Tình cảm mật thiết, chân thành. Theo định nghĩa đó thì ông PNN và khg DNA cũng như cả gia đình họ Dương có sự giao hảo tốt đẹp, thân thiết... Một sự liên hệ như vậy có ai ước ao hơn. Ở đời mỗi chúng ta có được mấy người thân tình, xã giao, qua lại thì nhiều nhưng thân thì khó lắm (bạn thì nhiều nhưng bạn thân thì chỉ có 1, 2 người). Khi đã nói thân tình có nghĩa là đã hiểu nhau, đã cảm phục nhau... từ đó có thể hy sinh cho nhau, bạn thân tình có rớt xuống hố cũng tìm cách cứu, bạn thân tình có bị người ta đánh đến chết khi có mặt mình ở đó thì ít nhất cũng bị thương, chứ còn lành lặn chạy về nhà báo cho người thân của bạn mình, họ hỏi “sao vậy con, em... lúc người ta đánh nó chết con ở đâu?” Thì ăn nói làm sao quý vị? Theo người viết đó là một tên hèn, hèn vì đi với bạn thân, bạn mình bị đánh thì mình bỏ chạy. Trong trường hợp ông PNN và khg DNA đáng lý ra ông viết riêng cho bà DNA để khuyên bảo (với tư cách thân tình), hoặc gọi điện thoại (không lẽ thân tình mà không có số điện thoại của nhau). Đằng này ông lại đối xử một cách “chẳng thân tình” chút nào bằng cách tung thư lên net, khi làm như vậy chắc chắn ông PNN biết sẽ có người hùa vào đánh khg DNA, mà ông cứ gửi. Thân tình chỗ nào đây? Xét hành động đó người viết đưa ra hai cái lý để giải sự khó hiểu này.

***** Thân tình thật:** Thì trên đời này tìm người như ông PNN cũng hơi khó. Viết đến đây người viết nhớ lại chuyện Trường Chinh vì lý tưởng Cộng sản đem cha mẹ mình ra đấu tố (chắc chỉ xảy ra ở xứ Cộng sản), chuyện thứ hai cũng Cộng sản nữa là chuyện Hồ Chí

Minh bán Nguyễn Thái Học cho pháp (cùng thời điểm hai người đều chống Pháp) (người viết không có ý nói xéo, nói xiên hay chụp cho PNN là Cộng sản). Có một điều chắc chắn rằng sau thư ông PNN gửi cho khg DNA, ông sẽ mất những người ông kể của dòng họ Dương, một số “thân tình” khác hoặc những ai muốn kết “thân tình” với ông PNN họ phải xét lại. Nếu là người viết nghe danh ông PNN và có ý tìm cách lân la để thân tình, chắc chắn là nên “forget” ý tưởng đó đi, vì quá sợ không dám thân tình “kính nhi viễn chi” cho chắc ăn.

*** *Thân tình giả* (không thân tình mà nói thân tình): Thấy khg DNA có danh thơm nên cũng muốn thơm lây “nổ” chơi cho đời bớt khổ vậy mà. Thấy sang bắt quàng, người viết xin bái phục. Trong chuyện “nổ” như vậy cũng có mục đích bịp thiên hạ chơi, mà thật cũng có kẻ tin nên nói “Lời anh khuyên KHG Dương Nguyệt Ánh là lời chí tình của một người có giao tình với bạn bè. Không muốn đốt cháy KHG/DNA, còn bọn chúng đáng muốn đốt cháy DNA đó. Đừng buồn anh PHN ơi! Cố lên, còn có hàng triệu người ủng hộ anh.....” (trích e-mail một người đồng tình với ông PNN)

Người viết có đọc bài viết của ông Nguyễn Bá Trạc nói về ông PNN, người viết rất cảm thông về những gì xảy đến với ông PNN. Ông cũng là người phản nộ trước những bất công, vô lý Nhất là đoạn “Nhưng cả thế giới này đã khai thác và lạm dụng nhu cầu cần được thương yêu của Nam. Nam đã pha trò, Nam đã quý bạn, Nam đã chiến đấu, Nam đã viết, Nam đã làm nhiều thứ đáng để được thế giới hiểu biết và thương yêu. Nhưng thế giới quanh Nam đã không tử tế như thế. Người ta đã bắt Nam cho thì nhiều mà đáp ứng lại thì ít công bằng, xứng đáng và đầy đủ.” (trích bài viết của ông Nguyễn Bá Trạc).

Một người bạn của ông là ông Nguyễn Bá Trạc đã viết nhiều điều tốt về ông (không cần để ý đến ông Trạc viết đúng hay sai), nói cách khác bạn của ông PNN bình vực cho ông khi ông bị nạn. Người viết rất tôn quý những người như vậy. Bây giờ thì sao? Một PNN khác hẳn không quý tình bạn như ông Nguyễn Bá Trạc đã viết nên với có lá thư gửi cho khg DNA được tung lên net. Ông PNN không bình cho bà DNA (chỗ thân tình) như ông Nguyễn Bá Trạc bình cho ông Nam. Người viết không hiểu ông PNN nghĩ như thế nào nếu như trong thời gian ông gặp nạn, ông Nguyễn Bá Trạc hoặc những người bạn khác của ông chơi “tình lờ” chứ đừng nói gì đánh hùa? Phải chăng tuổi tác làm thay đổi hoàn toàn tính khí của con người chẳng?

Điểm thứ 3: Về vấn đề ông PNN nói trong thư “- Nguyên nhân, diễn tiến, hậu quả, hệ quả vụ kiện kia hoàn toàn KHÔNG LIÊN QUAN ĐẾN MỤC ĐÍCH/YÊU CẦU CỦA CUỘC ĐẤU TRANH CỦA TOÀN THỂ NGƯỜI VIỆT NAM CHỐNG CỘNG TỬ 1954 ĐẾN NAY.” (*copy từ thư ông PNN*).

Khi nói đến hậu quả thì phải nói đến nguyên nhân, chúng ta thử sơ qua tìm nguyên nhân nào mà báo Người Việt kiện báo Sài Gòn Nhỏ?

1/ Nguyên nhân gần: Bài báo của bà HDT viết về báo NV ngày 28 tháng 7 năm 2012 như làng net đều biết.

2/ Nguyên nhân xa: Nói cách khác là nguyên nhân nào mà bà HDT viết bài báo ngày 28 tháng 7 năm 2012 Cả thế giới người Việt đều biết báo Người Việt (NV) đã nhiều lần có những hành động xỉ nhục VNCH (không cần nhắc lại ở đây), 130 hội đoàn đã ký thư phản đối báo NV (thông báo số 1 thông báo số 3 có 151 đăng ngày 24 tháng 8 năm 2012), báo SGN là tờ báo duy nhất đăng thư này, từ đó đã kích động tinh thần bà HDT để viết lên những gì bà biết được về tờ báo này, bài của bà nhằm làm cho rõ hành động của báo NV đã làm trong thời gian qua.

IV. Đặt một vài câu hỏi.

** Hành động viết thư phản đối của 151 hội đoàn Quốc gia có liên quan đến mục đích/yêu cầu của cuộc đấu tranh của toàn thể người Việt Nam chống cộng từ 1954 đến nay hay không? (nhường phần trả lời cho ông Phan Nhật Nam).

** Báo Sài Gòn Nhỏ đăng thư phản đối báo NV của 151 hội đoàn có liên quan đến mục đích/yêu cầu của cuộc đấu tranh của toàn thể người Việt Nam chống cộng từ 1954 đến nay hay không? (nhường phần trả lời cho ông PNN).

Nếu như ông PNN trả lời hai câu hỏi trên là “không” thì người viết không còn lời nào để nói về ông PNN. Nếu ông PNN trả lời “có” thì tất cả những những gì ông viết cho bà DNA trở nên vô giá trị.

Tương cũng nên nhắc lại cái liên quan và không liên quan đến chống Cộng sản. Trước 1975, các ông Lữ Phương, Nguyễn Văn Trung... đã thành lập tổ chức “cải thiện lao tù” ở Sài Gòn (thực chất tổ chức này là của Mặt trận giải phóng miền nam) hay tên Huỳnh Tấn Mẫm cầm đầu sinh viên.... Lúc đó chắc mọi người nghĩ như ông Phan Nhật Nam “không liên quan đến mục đích/yêu cầu chống cộng” và, nhiều cái “không liên quan” nữa đã đóng góp sự sụp đổ của VNCH. Chống Cộng không có nghĩa tên nào có đeo thẻ đảng, võ ngực xưng tên là Cộng sản mình mới chống, phải chống những râu ria của bọn chúng, chống bọn râu ria mới khó, tại hải ngoại không ít râu ria này (truyền thông, báo chí, tổ chức chính trị, thân hữu, cá nhân mà người Việt tỵ nạn đã từng vạch mặt). Không có những râu ria đó bọn Việt cộng chẳng làm được gì ở hải ngoại.

V. Kết luận:

1/ Tờ Sài Gòn Nhỏ của bà HDT cũng có nhiều người chê bai, trong quá khứ cũng có một số bài viết mang tiếng trong dư luận, rất khó có ai tránh khỏi, bà HDT cũng không ra khỏi ngoại lệ đó. Đi tìm cái tuyệt đối trong cái tương đối chỉ có người ngu mới đi tìm như vậy. Dù sao đi nữa khi bà HDT lạm nạn cũng có người đứng ra bình vực, dám gây

quỹ pháp lý, viết thư ủng hộ, v.v. và v.v. Không hiểu nếu tờ Người Việt lâm nạn có ai dám đứng ra binh vực hay không?

2/ Sông cũng có khúc, người cũng có lúc, nhiều nghịch cảnh đến với chính mình trong cuộc sống cũng như những may mắn đến với mình... Nghịch cảnh hay may mắn cũng có thể biến đổi hoàn toàn quan điểm, lập trường, nhân sinh quan... Ví dụ có những kẻ ở trong trại tập trung của VC 14, 15 năm rất xứng đáng là người Quốc Gia nhưng, ra hải ngoại vì bơ sữa biến mình thành tội tệ. Có những người khi còn chiến tranh rất oai hùng hét ra lửa, lập nhiều chiến công nhưng khi vào tù bản tiện không thể tưởng. Một tên Ngọc lập (TQLC) một tên Phương Hùng (BĐQ), một Cao Kỳ(KQ) còn rất nhiều nữa. Thấy mớ đời mà chán./.

** Ghi chú: Chữ mục đích/yêu cầu là của ông PNN viết trong thư, riêng người viết không muốn dùng danh từ này.*
<http://www.Biamieng.com>

Lời bàn: Ở Sư Đoàn Nhảy Dù, các cấp úy mà đã bị thuyên chuyển ra khỏi BCND thì “ắt có vấn đề gì đó” rồi (không vợ đứa cả năm, chỉ một vài trường hợp đặc biệt thôi). Thật vậy, một thanh niên Cộng Hòa được tuyển vào Nhảy Dù không phải là dễ, nhất là sĩ quan, và là sĩ quan tác chiến, nếu may mắn không rửa cẳng lên bàn thờ sớm thì khi lên đến chức quan 5 (trung tá), thường được thuyên chuyển qua các binh chủng khác làm trung đoàn trưởng hay về tiểu khu làm quan đầu tỉnh. Trong thời chiến tranh VN, “thiếu úy” là thời hoàng kim của các chàng trai VNCH tuổi 20-22 bất luận binh chủng, là thời kỳ mộng mơ (tức là thời kỳ gheo gái thành công nhất chứ chả có con mịa gì sất). Máy tên “thầy đui” năm xưa xem và quả quyết “người viết lời bàn này” có chân mạng đế vương, vì vậy tôi quyết tâm sẽ trở thành một “minh chủ” của nền Đệ III Cộng Hòa của cả nước Việt Nam, tôi nguyện sẽ phục hồi lương bổng cho toàn thể QLVNCH còn sống. Không biết vào ngày đó ông “Phán Như Nổ” kia sẽ ghi danh vào sổ lương QLVNCH-III này là Thiếu úy hay Đại úy đây nhé? Ở Mỹ thì bảo đảm ông sẽ chuộng rờ-lát-tờ (the latter) ☺. -BKT.

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển
<http://biamieng.com/2015/02/03/nhan-doc-la-thu-cua-ong-phan-nhat-nam>

Đăng ngày Thứ Tư, February 4, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH